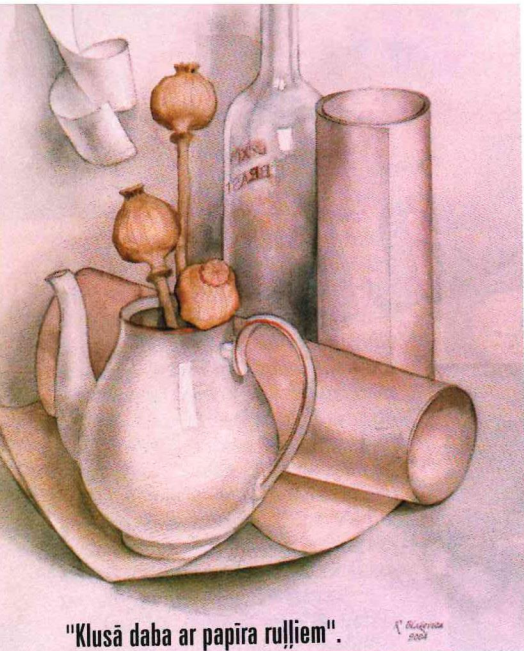
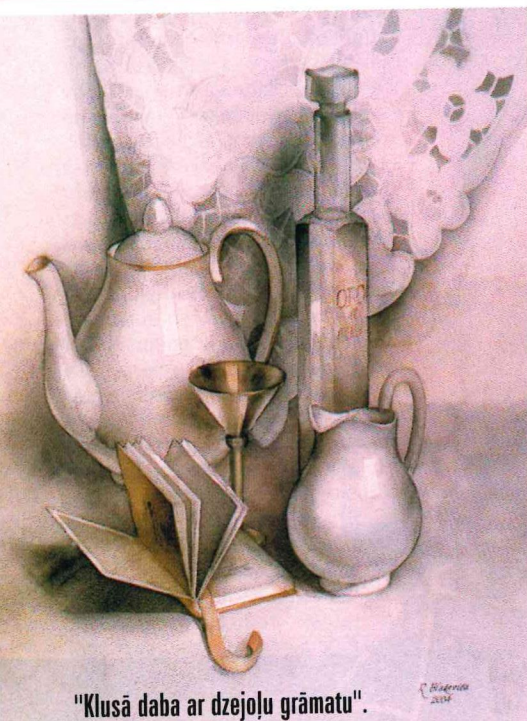

"Klusā daba ar papīra ruļļiem".

"Klusā daba ar dzejoļu grāmatu".

"Klusā daba ar karafi".

Baltā pasaule

"Ziemassvētku sveču gaismā".

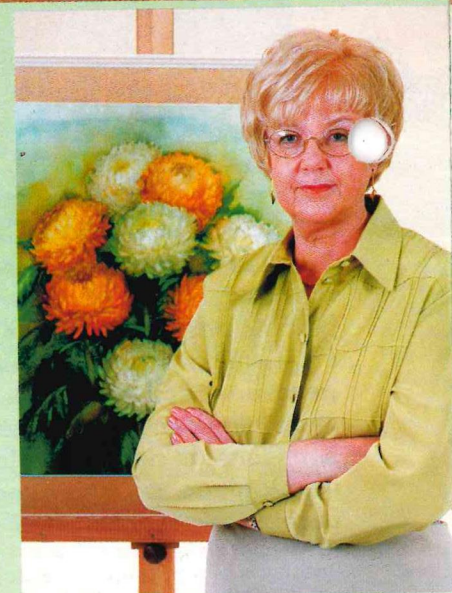
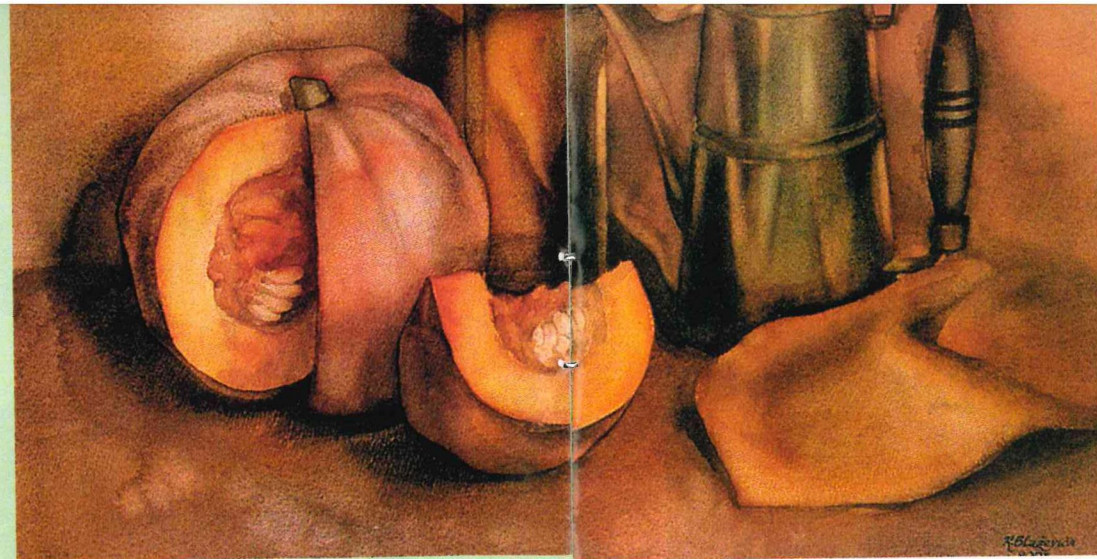
– Balts, tikai pavirši skatīties, izskatās balts, – saka māksliniece. – Balta krūze, galdauts vai citi priekšmeti – katrs ir citādāks, tiem ir dažādas nianšes – zila, pelēka, dzeltenīga. Slidošās gaismas tās izceļ un padara spilgtākas. Trauku grupā baltumi spēlējas savā starpā, uzmirdzot, atspīdodot vienam otrā, un galu galā izrādās, isti balts ir tikai pavisam mazs laukumiņš. Baltā pasaule ir bezgala interesanta. Šīs klusās dabas es sāku gleznot jau pirms ilgāka laika. Pēc izstādes Reiterna namā Sarmīte Sīle nākamo izstādi ieieica veidot pavisam baltu. Taču Ritas Blaževičas katalogs rāda arī citādu toņu darbus – ziedus un klusās dabas. – Kā atnāk

vasara, man ir jāglezno ziedi, – stāsta māksliniece. – Mani aizrauj ziedu dažādās formas, smaržas un plastika – katram laikam un mēnesim savi. Kā te var palikt vienaldzīgs!

– Te, tas ir peoniju krūms, – viņas gleznu raksturo Lija Brīdaka, – kā dārzā augdams. Puķes dejo baletu, uz vietas stāvēdamas. Nav viegli sevī saglabāt tādu spriegumu un enerģiju vienlaikus.

– Gleznošana ir reizē cīņa ar sevi, savu neatkarību, jo daba jau ir pati pilnība. Vīrs jautā, vai nevēlos kādreiz uzgleznot kaut ko abstraktu. Bet kādēļ gan? Pasaule ir tik skaista, un es gleznoju, kā man gribas. Apkārtne mani priecē, liekot

Katrai glezniecības tehnikai piemīt savs raksturs. Eļļas gleznās galvenā darbības persona ir pati krāsa, bet akvarelī krāsa vienmēr darbojas tandēmā kopā ar papīru. Tā nosedz vai – tieši otrādi – palīdz atklāt balto papīra pamatu. RITAS BLAŽEVIČAS (attēlā) kļūst sajās dabās krāsas pigments ir īpaši caurspīdīgs. Balti priekšmeti, foni, ēnas un pustoni skatāmi līdz 28. novembrim izstādē "Baltā pasaule" galerijā "BonhanS.S".

"Klusā daba ar eļļas pudeli".

stādāt. Man patīk vērot tās toņus un formas un skatīties vērogi.

Man patīk arī vecie un etnogrāfiskie priekšmeti. Bieži vienkārši kļūstu pa Ventspils antikvariātiem, reizēm aizņem lietas gleznošanai – vijoli, gludekli vai kafijas kannu. Kad skatos uz vijoles formām, redzu pašu pilnību. Kā tādu var izdomāt? Un metāla kafijas kannu spīdīgie sāni un proporcijas! Katram priekšmetam taču bijusi arī sava dzīve un savi cilvēki. Kur tas viss paliek pēc šķiršanās? Liekas, iemūžinot šos priekšmetus klusajās dabās, es turpinu viņu biogrāfijas, liekot dzīvot vēl tālāk.

Vecajām lietām piemīt savs šarms. Tamborējumi un rišeljē ir interesanti, bet grūti gleznojami. Ja rakstu stilizē vai vienkāršo, viss pazūd. Ir jāskaita rūtiņas un pēc tam rūpīgi jāuzzīmē. Tā rodas sajūta, ka tas viss ir pazīstams, ka tas ir no dabas ņemts, tiek panākts senatnīguma efekts.

Rita Blaževiča izvēlas diezgan sarežģītus motīvus – stiklu, šķidrumu tajā un metāla virsmas – spīdumus, caurspīdīgumus un atspīdumus. Vai to visu nav grūti attēlot akvarelī? – Ja gadiem ilgi esi strādājis, nē. Tu vienkārši iemācies. Akvarelis mani savaldzināja vēl pirms Lietišķās mākslas vidusskolas. Zinot manu patiku zīmēt, mamma nopirka Kārļa Sūniņa gleznu albumu. Tas bija vesels pārdzīvojums! Nemūžam nenojautu, ka tieši Sūniņš vēlāk man mācīs kompozīciju. Vēl joprojām viņš man ir cilvēka etalons – vienkāršs un sirsnīgs. Vienmēr lika mums pašiem domāt un strādāt. Rādīja dažādas tehnikas – kā noklāt laukumu, kā panākt akvarelis efektus. Taču es ar šiem efektiem neaizraujos, es gleznoju klasiski.

No visiem meistariem iespējams mācīties. Lielu iespaidu atstāj Līvijas Endzelīnas priekšmetu salikumi un to filozofiskais zemteksts. V. Ozols, I. Vecozols un A. Meldere. Ik pa divām nedēļām man noteikti jābrauc uz Rīgu, citādi nevaru vietu atrast. Skatīties izstādes, iedvesmoties. Man pašai gan tagad ir nedaudz jāatpūšas. Ir noiets kāds posms un seko jaunas idejas – man gribas strādāt uz lielākiem formātiem un gleznot vēl vairāk priekšmetu.

Vairāki darbi no šīs izstādes paliks galerijā un būs apskatāmi arī Ziemassvētkos.

Baiba Sprance
Izmantoti materiāli no
R. Blaževičas darbu kataloga

"Īriši".